

ಹಸಿವು : ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಾಚನ

ಡಾ. ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯ ಕೆ.ಎಂ, ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಎ.ಪಿಎಸ್ ಕಾಲಾಜಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

Abstract: ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಹಸಿವನ್ನು 'ಆಹಾರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೈಹಿಕ ಬಯಕೆ' ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೊಸದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಆಶಯವನ್ನು ಕೂಡಜಾನ್ಯದ ಹಸಿವು ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ವಚನಗಳು ಇಂಥ ಹಸಿವನ್ನು ನೀಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಹನ್ನೆರಡನೇ ಶತಮಾನದ ವಚನಗಳನ್ನು ನಾವು ಅನೇಕ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಕೌಟಂಬಿಕ ಕಲಹ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ ನೇತೆ, ಅನುಭಾವ, ದೇವರು ಮತ್ತು ಧರ್ಮ, ಜಾನಪದೀಯ ನೇತೆಗಳು, ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ಸಮಾನತೆ, ಸೌಹಾದರ್ಶತೆ, ವೈಚಾರಿಕತೆ, ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಿಂಗ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗೇಯೇ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಹಸಿವಿನ ಬಗೆಯೂಬಂದಾಗಿದ್ದು, ಅದರ ಅನೇಕ ನೇತೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

Key Words: ಹಸಿವು, ಕೌಟಂಬಿಕ ಕಲಹ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ ನೇತೆ, ಅನುಭಾವ, ದೇವರು ಮತ್ತು ಧರ್ಮ, ಜಾನಪದೀಯ, ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ಸಮಾನತೆ, ಸೌಹಾದರ್ಶತೆ, ವೈಚಾರಿಕತೆ, ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ.

ಹಸಿವು ಎಂದರೆ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತೆ, ಕೇವಲ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಸಿವನ್ನು ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ನಮ್ಮುದೇಹಕ್ಕೆಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಹಸಿವುಗಳಿವೆ. ಜ್ಞಾನದ ಹಸಿವು, ಕಾಮದ ಹಸಿವು ಇತ್ಯಾದಿ. ನಮಗೆ ಯಾವುದುಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಬೇಕು ಅನಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಹಸಿವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಸಾಧನೆಗೆ ಹಸಿವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಸಿವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ಇಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನುಷ್ಯವಿನೆಲ್ಲ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹಸಿವಿಗೆ ಅಸಂಶೀಲ್ಯ ಶಾಧ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಹಸಿವನ್ನು ಇಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಶಾಧ್ಯಗಳು ಅಗತ್ಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದರೆಡು ಪದಾರ್ಥಗಳಿಧ್ದರೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆಅವನಲ್ಲಿರುವ ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಬಗೆಯ ರೂಪಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಶಾಧ್ಯಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ. ಇದುದ್ಯೇಹಿಕ ಹಸಿವು. ಆದರೆ ಜ್ಞಾನದ ಹಸಿವು ಇನ್ನೊಂದು ತೆರನಾಡುದು. ಅಂಥ ವಚನಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆರೀಕಿಯಲ್ಲಿ ನಿವರ್ಚನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲಿಧ್ದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಈ ವಚನಗಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತವೆ.

ಕಾಯದೊಳಗೆ

ಕರುಳುಳ್ಳನ್ನುಕ್ಕರ ಹಸಿವು

ಮಾಣಾದು ಕಾಯದೊಳಗಣ

ಕರುಳ ತೆಗೆದು ಕಂಗಳ

ಮೇಲಿರಿಸಿ ಇದನಡಿಗೆಯ

ಮಾಡಿಗಡಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ

ಏನೆಂಬೆ ಗುಹೇಶ್ವರಾ? (ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುದೇವರು)

ಬೆಡಿನ ವಚನವೊಂದರಲ್ಲಿಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಹಸಿವನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸುವ ಪರಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ದೇಹದ ಹಸಿವು ಕರುಳಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕರುಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕಣ್ಣಗಳ ಮೇಲಿಟ್ಟಾಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆಂದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ದನಿಮೂರ್ಖ ವಚನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಅಮೃತದೊಳಗೆ ಜನಿಸಿ

ಅಮೃತದೊಳಗೆ ವರ್ತಿಸುವ

ಅಮೃತದೇಹಿಗೆ ಹಸಿವು

ತೃಷ್ಣಯೇ? ಆ ಅಮೃತವೇ

ಸೇವನೆ, ಬೇರೊಂದು

ವಸ್ತುವುಂಟೆ? ಇಲ್ಲ

ಅಮತವೇ ಸರ್ವಪರ್ಯಾಗಕೆ (ಲುರಿಲಿಂಗಪೆದ್ದಿ)

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹಸಿವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ಬಯಸಿ ಅದರಲ್ಲೇಇರುವ ಮನಷನಿಗೆ ಯಾವ ಹಸಿವು ಮತ್ತು ಬಾಯಾರಿಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ತರಿಸಲಾಗ್ನವೇ ಬೇಕು. ಅದೇ ಅಂತಿಮ ಯೋಗವೆಂದು ಲುರಿಲಿಂಗಪೆದ್ದಿ ಎಂಬ ವಚನಕಾರ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಯಾವುದೇ ತರಹದ ಹಸಿವು ಮನಷನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುವ ಒಳ್ಳಿಯ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ವಚನೇ ಸಾಫೆಯಂತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಮನಷನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಹಸಿವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ್ದೇ ಅದಲ್ಲಿಉದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಹಸಿವುಗಳನ್ನು ನಿಗಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಕಾಣಬಹುದು.

ಹಸಿವು ತೃಪ್ಯೇಯಾದಿಗಳು
ಎನ್ನೊಳಗಾದ ಬಳಿಕ, ವಿಷಯ
ವಿಕಾರವೇನ್ನನಿರಿಸಿ ಹೋದವು
ಕಾಣಾತಂದೆಉದೇಕಾರಣ
ನೀವು ಅರಸಿಕೊಂಡು
ಬಂದಿರಣ್ಣ ನೀವು ಅರಸುವ
ಅರಕೆ - ಎನ್ನೊಳಗಾಯಿತ್ತು -
ಎನ ದೇವ (ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿ)

ಹಸಿವು ಮತ್ತು ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿ ನೋಡುವರೀತಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿದು. ಇವೆರಡು ಆದಾಗ ಇವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಶ್ವಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ವಿಕಾರವುಂಟಾಯಿತು ಎಂದು ಆಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಹಸಿವನ್ನು ಇಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದಾದಾಗ ತನಗೆ ದರ್ಶನವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಅಂದರೆ ಹಸಿವುಗಳನ್ನು ನಿಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದು ಮೋಹ, ಮೋಸ, ವಂಚನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರಬಾರದು, ನಾವು ಗ್ರಹಿಸುವ ಮತ್ತು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಮಾಡುವ ಕಾಯಕದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯಾಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಕಾಯದ ದುರಾಸೆಗಳ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುವ ಹಸಿವುಗಳು ಇರಬಾರದುಎಂದು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ನಿವಾಜನ :
ಅರಿಷಂಗವೆಂಬ ಆರು

ನಾಯಿಗಳ ಮರ್ದಿಸಿ, ಹೋನ್ನು
ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತೊಂಬ ತ್ರಿವಿಧ
ನರಿಯ ಸೂರೆಗೊಂಡು,
ಸಪ್ತವ್ಯಾಸನಂಗಳೊಂಬ
ಪಳುಬೆಕ್ಕಿನ ಮೂಲವಂ
ಕೆಡಿಸಿ ಹಸಿವು ತಷೇನಿದೆಗುಹೇಶ್ವರ (ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭು)

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭು ಹಸಿವನ್ನು ಕಾಮ, ಕ್ಷೋಧ ಮುಂತಾದಾರು ಬಗೆಯ
ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನಾಯಿಗಳೊಂದು ಇವುಗಳನ್ನು
ಹೊಸಕಿಹಾಕಿ ಹೋನ್ನು, ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತೊಂಬ ಮಳ್ಳಿಗಳೊಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ನರಿಗಳಿಗೆ
ಹೋಲಿಸಿ, ವ್ಯಾಸನಗಳನ್ನು ಮಣಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆ ಎಂದು ಗುಹೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ
ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಹಸಿದು ಅಶನವ
ಮುಸುಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡಡೆ,
ಹಸಿವು ಹರಿದುದುಂಟೆ?
ನಿಹಿತದ ಸ್ಥಳವ ಎಷ್ಟು
ನುಡಿದಡೆನು, ಆ ಸ್ಥಳ
ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ನಿಹಿತವಾಗಬೇಕು
ಅದು ವೃತ್ತಿಕೆಯಿತಿಟ್ಟದ
ಉಭಯದಲ್ಲಿ ನಿಂದ (ಹೋಳಿಗೆ ಮಾರಯ್ಯಾ)

ಹೋಳಿಗೆ ಮಾರಯ್ಯಾ ಎಂಬ ವಚನಕಾರ, ಹಸಿವನ್ನು ಇಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ
ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಸಿವಾಯಿತೆಂದು
ಅನ್ನವನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಬಜ್ಜೆಟ್ಟು ಕೊಂಡರೆ ಹಸಿವು ಇಂಗುವುದಿಲ್ಲ.
ಅದೇ ರೀತಿ ಲಿಂಗದ ಮಹತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಾತಾನಾಡಿದರೆ ಏನು ಬಂತು.
ಅದರ ಸಾಕ್ಷಾತ್‌ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇ ಏನು ಬಂತುಎಂದುಆತ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಹಸಿವೆಂಬ ಹೆಬ್ಬಾವು ಬಸುರ ಬಂದು ಹಿಡಿದೆಡೆ
ಎಷ್ಟೇರಿತ್ತರ್ಯಾಂಪಾದಮಸ್ತಕಕ್ಕೆ
ಹಸಿವಿಗನ್ನವನಿಕ್ಕಿ ವಿಷವನಿಳುಹಬಲ್ಲದೆ
ವಸುಧೇಯೋಳಗೆ ಆತನೆಗಾರುಡಿಗಕಾಣಾ! ರಾಮನಾಥ

ಜೇಡರ ದಾಸಿಮಯ್ಯ ಹಸಿವನ್ನು ಹೆಬ್ಬಾವಿಗೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಷ್ಟು
ತಿಂದರೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹಸಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಮುಗಿಯದ ಆಟ. ಹಸಿವಾಗುವುದು,

ಹಸಿವಾದಾಗ ಏನಾದರೂ ತಿನ್ನಪುದು. ಜೀವನ ಇಷ್ಟೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಉಂಟದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷವನ್ನುತ್ತೀರು ಕೇವಲ ಆಹಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಾಂತ್ರಿಕತೆ. ಇದು ಸಿದ್ದಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈತ ಹೇಳುವ ವಿಷ ಕೇವಲ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಮೀತವಲ್ಲ. ಆದುವ, ಕೇಳುವ ಮಾತಲ್ಲಿಯೂ ವಿಷಯವಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಒಂದುಗಾರುಡಿ ವಿದ್ಯೆ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಆಶಯವನ್ನು ಆತ ವರ್ಕಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಸೂಯೆಕಾಡ ವಿಷವೇ. ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಈ ದ್ವಾನಿ ಕೂಡಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಹಸಿವು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿನಂತೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾದಾಗ ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಜೀವನದದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಹಾರದೊಳಗಿನ ವಿಷವನ್ನು ಬೇವರ್‌ಡಿಸಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನೇ ನಿಜವಾದಗಾರುಡಿಗಳಿಗೆ ಎಂದು ಆತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪವಾಗಿ
 ಮಹಾಜ್ಯೋತಿಮಯಲಿಂಗವೇ
 ಅಮೃತವನುಂಡಜೆ, ಹಸಿವು
 ತ್ಯಾಗೆಜಡಗಿ
 ಅನಂದಸ್ವರೂಪವಾಗಿ
 ಅನಂತಕಲ್ಪವಿಹುದು ನೋಡಾ
 ಅಪ್ರಮಾಣಕೂಡಲಸಂಗದೆ (ಬಾಲಸಂಗಯ್ಯಾಪ್ರಮಾಣ)

ವಚನಕಾರರು ಜ್ಞಾನದ ಹಸಿವನ್ನು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಹಸಿವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆತ್ಮಲಿಂಗ ದರ್ಶನವಾದರೆ ಅದು ಅಮೃತ ಸಮಾನ ಒಂದು ಬಾರಿ ಅಮೃತ ಸೇವಿಸಿದರೆ ಹಸಿವು ನೀರಡಿಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮರಾಣಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಈ ವಚನವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮದರ್ಶನವಾದರೆ ಮರಣಾವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಈ ವಚನದ 'ಆಶಯ'. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಸಿವಿಗೆ ವಚನಕಾರರು ಜ್ಞಾನದ ಆಯಾಮವನ್ನು ಹೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಭಾರತೀಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಹೊಟ್ಟಿ ಹಸಿದಾಗ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹಸಿವಾಗಿ, ಆಹಾರ ಸೇವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜ್ಞಾನದ ಹಸಿವು ಇದೇ ರೀತಿ ಎಂದೂ ತಣೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಹದ ಹಸಿವನ್ನು ಅರಿವಿನ ಹಸಿವಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ವಚನಗಳು ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಹಸಿವಾಯಿತೆಂದು ಅರ್ಥ

VOL – 01, ISSUE – 02,
SEPTEMBER -OCTOBER, 2025 / 67

ಮಾಡುವರಯ್ಯಾ,
 ತೃಷ್ಣೆಯಾಯಿತ್ತೆಂದು
 ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರವರಯ್ಯಾ ಹಸಿವು
 ತೃಷ್ಣೆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ
 ಬಳಲುವರಯ್ಯಾ
 ಹಸಿವಾಯಿತ್ತೆಂದು ಅರ್ಥತವ ಮಾಡಲ್ಲಿ (ಬಸವಣ್ಣ)

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಹಸಿವಾದಾಗ ಉಟಿ
 ಮಾಡುವ, ನೀರಡಿಕೆಯಾದಾಗ ನೀರುಕುಡಿಯುವ ಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆಯೆಂದು
 ಇಟ್ಟಕೊಂಡುತ್ತಾನು ಹಾಗೇ ಮಾಡಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರ
 ಹಸಿವು ಮತ್ತುತೃಷ್ಣೆ ಬೇರೆರೀತಿಯದ್ದು. ಅವರ ಹಸಿವು ಸಾಮಾಜಿಕವಾದುದು.
 ನೀರಡಿಕೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದುದು. ಇವುಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ
 ಅದನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಸಿವನ್ನು ಕುರಿತ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವಚನಗಳು ನಮಗೆ ಲಭ್ಯ ಇವೆ.
 ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರಣಲ್ಲೇಬಿಸುವಯಿತ್ತಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಆಶಯ
 ಹೂಡಿ ಹಸಿವಿಗಿಂತ ಜಾಳನದ ಹಸಿವು ದೊಡ್ಡದಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.
 ವಚನಕಾರರು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಪರಂಪರೆಯಜಾಳನದ ಹಸಿವನ್ನು
 ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಾಗ್ರ ಹುಡುಕುವ ಮತ್ತೊಂದು ಆಯಾಮವನ್ನು
 ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದ್ದಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಹಸಿವು ಸಮಾಜ ಮತ್ತು
 ಮನುಷ್ಯನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು :

1. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯತಾತ್ತ್ವಿಕ ನೆಲೆಗಳು, ಸಂ, ಡಾ. ಕಲ್ಯಾಣರಾವ ಜಿ. ಪಾಟೀಲ,
 ಎಸ್.ಎಸ್.ಕೆ. ಬಸವೇಶ್ವರ ಕಲಾ, ವಿಜ್ಞಾನ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಸ್ವಾತಕ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಕೋತ್ತರ
 ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲ ಬಸವಕಲ್ಯಾಣ, ಜೆ. ಬೀದರ.

2.ಡಾ. ಜಿ.ಎನ್. ಉಪಾಧ್ಯಾತ್ಮನುಭಾವ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಹಾರ-ಜಾಗ್ರತ್ತಿ ಶ್ರಿಂಗರ್
 - ಬೆಂಗಳೂರು - 2020.

3.ಸಿ.ಪಿ. ನಾಗರಾಜ - ಬಸವಣ್ಣನ ವಚನಗಳ ಓದು - ನಗು ಸಾರಕ
 ಪ್ರಕಾಶನ ಬೆಂಗಳೂರು - 2019.

- 4.ಡಾ. ಪ್ರಭುತಂಕರ್ – ಶರೀರ ನೋರೊಂದು ವಚನಗಳು – ಡಿ.ವಿ.ಕೆ.ಮೂರ್ತಿ
ಪ್ರಕಾಶನ, ವೈಸ್‌ಸೂರ್ಯ-4.
- 5.ಶ್ರೀ. ಸಿದ್ದೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು – ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುದೇವರ ವಚನ-ನಿವಚನ.
- 6.(ಸಂ) ಕೆ. ಮರುಳಸಿದ್ದಪ್ಪ ಮತ್ತುಕಿ.ರಂ. ನಾಗರಾಜ – ವಚನ ಕಮ್ಟಿ,
ಸ್ವಾಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು, 2011,
- 7.(ಸಂ) ಡಾ. ಎಂ. ಚಿದಾನಂದ ಮೂರ್ತಿ – ಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಚರಿತ್ರೆ,
ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪುಟ 5, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಬೆಂಗಳೂರು-2008.